

dustrijo. Določbe te naredbe so v bistvu sledeče:

1. trgovina je v kraljestvu Srbov, Hrvatov in Slovencev popolnoma prosta v notranjem prometu;

2. izvzeti so le predmeti, podvrženi monopolu in oni, glede katerih odloči to izrečno ministerski svet. Za sedaj spadajo med te predmete: petrolej, duhan, cigaretni papir, mineralna voda, vžigalice, sladkor;

3. prenos blaga med posameznimi pokrajinami je popolnoma svoboden in pokrajinske oblasti niso upravičene delati ovire temu prostemu prometu;

4. izvoz blaga preko demarkacijske črte in nevtralne države se urejuje do zaključenja miru od centralne vlade v interesu celote in po načelih, ki jih smatra centralna vlada za promet pri ministrstvu trgovine in industrije in za sovražne države po odobrenju ministerskega sveta kot primerna.

Imamo torej prost promet, prosto trgovino v celi državi. Kaj je bila prva posledica te proste trgovine v našem okraju? Zaprta se je cela vrsta pekarij, ker se nam ne dovaža več moka in povsod — navijanje cen. Poprej je imelo naše revno ljudstvo vsaj še malo kruha, sedaj pa še tega ne bo, ker ne dobivamo od nikoder moke. V časopisih pa razglašajo naši vojni dobičkarji, da imajo na prodaj cele vagone moke, žita, fižola i. t. d. seveda po velikanskih cenah, katerih ne zmore naš revni človek. Za naš okraj je še posebna nesreča, da ponujajo posamezni spekulanti žito in moko izven okraja in to javno po časopisih tako, da mora biti naša vlada prepričana, da je v okraju vsega več, kakor dovolj. V resnici pa strda viničar v Halozah in strda ljudstvo v rogaškem okraju. Če je že trgovina prosta, potem mora vlada tudi z vso odločnostjo nastopiti proti navijanju cen in mora država skrbeti za prehrano bednega ljudstva. Žalibog imamo utis, da se je vlada do sedaj veliko preveč ozirala na koristi vojnih dobičkarjev, ki so si napolnili žepe že v vojni, pa jih hočejo polniti še naprej in še v večji meri. Dokler vlada ne doseže, da se znižajo cene blagu, tako dolgo ne bo postala priljubljena in ne bo konca zabavljanju. In če vlada sedaj ob prosti trgovini ne bo skrbela za redno in dobro prehrano naših ljudi, se bo razpaslo boljševisko razpoloženje, pred katerim nas Bog obvaruj.

Gospodarstvo.

4. aprila 1919.

Bil sem še doma. Očetu so poginile vse svinje. Zima brez zabele. Pride drugo poletje. Svinje začno vnovič cepati. Vse so poskusili, kar je kdo svetoval; drnino, bezgovo listje in hrenovo, slive in goveje govno so navezavali bolnikom. Vliвали so jim olja s smodnikom in brez njega. Najboljša je bila še ilovica z jesihom, samo skozi votli kamen niso polivali svinj; svetoval pa je nekdo tudi to. Pomagalo ni nič, padle so vse do dveh praseta. Čez teden dni je prišel živinozdravnik in je cepil onidve praseta. Ti sta potem tvorili podlago za novo rejo. Tedaj je začel oče verjeti, da je res cepljenje nekaj vredno in odslej pusti vsako leto cepiti in svinje mu ostanejo. Meni ni hotel verjeti, ko sem mu cepljenje priporočal; zvedel sem bil to iz časopisov; potem je tudi izprevidel, da nasekavanje ušes in rezanje repa le nič ne pomaga. Led je bil prebit, oče se je začel baviti z „novotarijami.“ Navedel sem to kot primer, kako si naš kmet še dandanes sam krade denar iz žepa, največkrat le radi nevednosti. Štedi mnogokrat na nepravem mestu, medtem ko mu izpodleti v večjem obsegu na drugi strani baš radi štednje. Šola nudi prvi pouk in temelje, na katere mora potem vsakdo sam zidati dalje. To delo se vrši s časopisom, knjigo in poskusi. Časopis je kolikor toliko že razširjen, to pa bolj vsled novic nego radi svojega pravega namena. Knjiga in poskusi stanejo, a dajo se izvesti v skupnosti, v organizaciji. Najboljša

podlaga temu je združništvo. Ne mislim pri tem toliko na politične organizacije, kakor gospodarske. Vsi sloji se organizirajo, le kmet je zaostal. Zadnji čas je, da se zdrami, ker drugače ga bodo organizirano delavstvo in drugi sloji v socialni borbi pritiskali k steni. Pri tem ima vsakdo dvojni dobiček. Samouk in napredek se širi in na drugi strani pride mnenje v skupnosti do veljave. Poznam služaje, da so kmetijske podružnice dosegle podaljšanje roka za rekurz pri dohodninskem davku za svoj okoliš, v tem ko bi tega posameznik ne bil dosegel. Tako si je vsak posamezni član prihranil pot na pristojna oblastva; romal je le kos pisanega papirja; brez tega bi doseglo odposlanstvo dveh, treh isto. Predvsem se morajo povsod ustanavljati kmetijske podružnice. Pri tem se pač ne sme posameznik prašati, kako korist bo imel. To bi imel gotovo, a sama ne bo prišla, zahtevati jo mora. Že list „Kmetovalec“, ki ga dobi vsak ud kmetijskih podružnic, je kmetu velik dobiček. Toliko časa se zmirom najde, da se prebere vsakih 14 dni teh 10 strani, ki nudijo mnogo novega. Že v samih prasnijih in odgovorih d bi pojasnila za marsikaj, kar bi ga drugače stalo denar pri odvetniku. Podružnice dobavljajo blago, n. pr. umetni gnoj in semenje v skupnem; pripelje ga eden ali dva voza, člani ga dobijo v vasi in si prihranijo dolga pota po mestih; v tem pa se vrši doma delo, ki bi drugače ostalo neopravljeno. Neprijetno barantanje s trgovcem in morebitna izguba odpade. Dosedaj je bilo vodstvo naših kmečkih gospodarskih organizacij navadno v rokah nekmetovalcev, meščanov obrtnikov, grajščakov itd. Ti so delali, kakor ji njim kazalo, na kmeta se niso ozirali. Odslej mora biti to drugače; svoje organizacije moramo voditi sami tako, kakor so nam potrebne. Naša naloga in zahteva bodi kmetijska podružnica v vsakem malo večjem kraju. Ude zbirajmo od kmeta do kmeta. Pri tem pa mora izginiti naša grda navada, da smo sosedu le nasprotni, da vidimo v njem le človeka, ki mu moramo škoditi. Najbolj sem se sramoval, ko sem med vojno videl in slišal toliko ovadeb zoper svoje sotrpine. Vsi trpimo enako. Ne večajmo si trpljenja še sami. Moj poziv velja vsem: Zdramimo, organizirajmo se najpoprej v kmetijskih podružnicah in drugo pride samo od sebe. Kmetovalec.

Prodajo telet bi morala vlada prepovedati, vsaj mesarjem. Godi se, da romajo najlepša teleta, ki bi bila izvrstna za pleme, v mesnico in kmet ne ve, kje bo jemal dorastek. Za meso so samo ona, ki niso sposobna za pleme in teh je tudi dovolj. Po občinah naj bi se sestavili odbori dveh do treh dobrih živinorejcev, ki bi vsako tele pregledali, predno bi smelo na prodaj. Kar je do brega plemenskega, se proda živinorejcu, ki želi kupiti za pleme. Drugače ne bomo prišli nikdar do prirastka. Lepo pa tudi ni, če kmetovalec za par papirnatih kronic rajši proda mesarju, nego tovarišu.

Konjerejska zadruga za pincgavce na Ptujju ima 13. aprila ob pol 10. uri dopoldne redni občni zbor za leto 1919. Dnevni red je: 1. odobrenje računov; 2. sprejem novih udov; 3. volitev odbora; 4. slučajnosti. Vabljeni so vsi konjerejci. Govorita g. Lešničar, tajnik „Zadružne zveže“ in živinozdravnik dr. Zavrnik o združništvu in napakah pri vzgoji žrebet in konj. Zbor se vrši v gornji dvorani „Nar. doma“ v Ptujju.

Živinorejski pododsek za Štajerskose je ustanovil tudi za naše kraje. Za nalogo si je nadel splošno povzdigo živinoreje, soodločitev v pasmah in premiranju ter nabavi pašnikov za mlade bike in junice. Predvsem se bo v slednjem potegoval za to, da dá država primerna posestva, ki se bodo odvzela nemškim baronom in grofom, za to na razpolago.

DOPISI.

Narodni svet v Ptujju je v svoji seji dne 1. aprila t. l. sklenil, da se z ozirom na ob-

stoječe razmere v ptujskem okraju ne razide, pač pa preustroji tako, da bo vršil v naprej posvetovalno in iniciativno narodno delo potom samoobrambe v korist državi posebno glede na ptujski sodni okraj. V Narodnem svetu se bodo družile vse stranke in skupnem delu, kakor so bile združene že doslej. Narodni svet hoče ščititi narodno posest, se potegovati za čiščenje našega narodnega življenja, za nacijonaliziranje narodnega gospodarstva v okraju. Pričakujemo, da mu bodo šle vse oblasti pri tem delu na roko. Narodni svet v Ptujju je ob prevratu varoval ptujski okraj pred polomom; rešil je za milijone narodnega blaga; pazil bo tudi dalje, da se vrednote za okraj ne pogube. Oblasti imajo glede na uporabo narodnega blaga gotovo najboljše namene, torej tudi ne bodo prezirale naših dobrih nasvetov, kako naj se to blago primerno porabi in ohrani okraju. V prvi vrsti bo naloga Narodnega sveta, da povzdigne ob vsaki priliki mogočno svoj glas, da ne pustimo sovražniku niti vasice, kjer biva slovenski rod, niti vasice, odkoder nas je Nemec z nasiljem ali z zvijačo izpodrinil, pa bodi ta vasica visoko gori na Korškem ali tam na Murskem polju. Slovenci smo močni dovolj, da tudi z lastno silo branimo, kar je našega. Dela bo imel torej narodni svet še dovolj, želimo mu samo vsestranske podpore in popolnega uspeha.

Aretacija prof. Preindla. Deželna vlada v Ljubljani je odpustila iz službe četvorico ptujskih gimnazijskih profesorjev, med njimi prof. Preindla. Ta se je ob zapustitvi zavoda poslovil od svojih učencev Slovencev in Nemcev. Ob sklepu govora jih je pozval, naj zakličejo z njim: „Hoch Deutschland!“ Za ta vzklík ga je policijska oblast priprla. In kako se je aretacija izvršila? Niti opljuvali, niti obrcali, niti osuvali, niti potolkli ga nismo mi „nekulturni rovtarji.“ A kaj bi bil storil „kulturni“ Nemec v Gradcu z našim človekom, če bi se drznil v Nemški Avstriji zaklicati: „Živela Jugoslavija“? Vse, kar smo našli, bi mu prizadel v obilni meri in še več. Ne mislite, Nemci, da se obnašamo napram vam popustljivo, ker se čutimo slabe, o ne: svojega človečanstva se zavedamo svoje pravice in moči; zato ravnamo tako.

Ptujске trgovce in obrtnike opozarjamo, da so po obrtnem zakonu dolžni imeti napise nad svojimi trgovinami in obrtni. Na dan torej s slovenskimi napisi! Obrtna oblast naj pritisne na obrtnike in trgovce, da si omislijo napise. In ulični napisi?

Breg pri Ptujju. S 1. aprilom je stopila v življenje slovenska ljudska šola na Bregu. Nemški učitelji so vsi odslovljeni. Dosedanji nadučitelj bo obdržal vodstvo do sklepa šolskega leta. Nove slovenske moči so učiteljice gčne. Drobnič, Dular, Skrbinšek in učitelj g. Klenovšek. Padla je torej zopet ena pomembna kovačnica v ptujskem okraju. Upamo, da bo kmalu tudi v mestnih šolah vlada napravila red.

Prodaja barak v ptujskem okraju. Čujejo se glasovi, da so se barake v ptujskem okraju že prodajale pod roko. To ni res. Dozdaj se ni prodala še nobena baraka. Prodaja se bo vršila po razglasu okrajnega glavarstva, ki se glasi: Vsem občinskim predstojnikom in okrajnim zastopom! Okrajno glavarstvo v Ptujju bode po naročilu komisije za stvarno demobilizacijo razprodalo več lesenih barak, ki so precejene z 500 do 5000 K. Razven barak se bodo oddali tudi stroji za leseno in čevljarsko tovarno po ceni, katero določi državni izvedenec. Okrajni zastopi, občine, domača podjetja, kmetje in drugi občani ptujškega političnega okraja, če niso prekupci, naj vložijo najdalje do 30. marca pisane prošnje na okrajno glavarstvo v Ptujju. Prošnje zasebnikov morajo biti opremljene z občinsko-uradnim potrdilom, da je nakup nameravan za lastno potrebo in ne za nadaljno prodajo. Vsa natančnejša pojasnila se dobi pri okrajnem glavarstvu v Ptujju, II. nadstropje, soba št. 1, ob sredah in petkih od 11—12 ure predpoldne.

Postajališče Hajdin. Občine na desnem bregu Drave proti Haložam se potegujejo za otvoritev postajališča Hajdin pred mestom pri čuvajnici št. 2, tam, kjer se križa cesta proti Turnišam in Št. Vidu. Južna železnica je pripravljena zgraditi postajališče, če plačajo prizadete občine stroške za stavbo. Ti so seveda po sedanjih cenah precej visoko nastavljeni. Odzvale so se že sledeče občine: Veliki Okič, Slovenja vas, Dolena, Velika Varnica, Leskovec, Trnovci, Breg, Hajdin in Dravci. Slediti bi morale še občine Sv. Trojica, Podlehnik, Lancavas, Skorišnjak, Sedlašek, Žetale, Vareja, Jurovec, Pobrež, ki je sicer prispevek že obljubil, dalje Zg. Pristava, Gruškovje in Nova cerkev. Postajališče bi bilo za prebivalstvo vseh teh občin gotovo velikega pomena; zato bi priporočali, da se čimprej zbere zadostna svota, kakor jo železnica predpisuje. Pozivljamo občine, da store nemudoma potrebne sklepe ter jih naznanijo g. dr. Ivanu Fermevcu, odvetniku v Ptuj, ki je pooblaščen z vodstvom zadeve.

Spodnještajerskim občinam in okrajnim zastopom. Na moj poziv zaradi prijave vojnih posojil mnoge korporacije še niso odgovorile. Da bode možno pregledati vso zelo obsežno tvarino in v korist prizadetih storiti potrebne korake, naj oni uradi, ki prijave še niso vposlali, to storijo zanesljivo vsaj do 20. aprila 1919, in sicer brez ozira na to, ali so svoj čas vojna posojila že prijavili okrajnim glavarstvom ali Narodni vladi. Pri prijavah je treba ločiti vojna posojila, ki jih je občina podpisala na svoj račun, in taka, ki so se podpisala na račun občinskih ali župnih ubožnih zakladov, krajnih šolskih svetov, zadrug, ustanov itd. Pri posojilih, ki so se krila z najetim kreditom, je navesti ostali dolg na vojnem posojilu in ev. komunalnem posojilu iz zadnjega obračuna. Vojno-posojilne listine, ki se nahajajo v inozemstvu n. pr. pri poštno-hranilnišnem uradu na Dunaju ali pri Anglo-avstrijski banki, se morajo v smislu ukaza finančnega ministerstva z dne 1. marca 1919 (glej Uradni list št. 62) nemudoma prenesti v domovino. V Celju, dne 1. aprila 1919. Dr. Vekoslav K u k o v e c, predsednik likvidacijske komisije SHS za Štajersko.

Tedenski vesti.

Lahi so s svojimi lažmi sramotno pogoreli. Znano je, da so nameravali Lahi zasesti Slovenijo vsaj preko trboveljskih premogokopov. Iskali so povoda, ki bi jim dal pravo, da to izvrše. In res, našli so sredstvo. V brezobzirnem lažiljubju so vrgli v svet izmišljeno vest, da so Slovenci v Zalogu zažgali laško trobojnico in izgnali iz Ljubljane laško komisijo. Laško časopisje in diplomatje so zagнали silen vrišč in res so premotili Francosko, da je ta v ostri in za nas žaljivi resoluciji vojnega sveta nastopila proti nam in nam zagrozila z okupacijo in drugimi, še ostrejšimi odredbami. Poslali so komisijo v Ljubljano, ki naj bi dogodek natančno preiskala. In kaj je bil rezultat te preiskave? Ljubljanski dopisni urad poroča iz uradnega vira sledeče: 1. Zaloškega dogodka sploh ni bilo; 2. iz Ljubljane odstranjena laška komisija za kontrolo izvršitve premirja se bo nadomestila z medzavezniško komisijo, katere član bo tudi srbski častnik, ki ga imenuje general Smiljanić. Ta častnik ima poleg tega še več drugih važnih funkcij, n. pr. izdajo potnih listov, olajšanje železniškega prometa i. dr. Glede zaloškega dogodka so torej Lahi enostavno lagali. Kar se tiče laške komisije, nam pa medzavezniška komisija, ki je dogodek preiskala, tudi prav da, ker bi se sicer ne postavila nova komisija z našim zastopnikom. Lahi so torej na celi črti sramotno pogoreli in so se s tem blamirali pred celim svetom.

Izgredi v laških mestih. Berlinski listi poročajo, da so socijalni demokratje uprizorili velike izgrede v Genovi, Milanu in Novari. Prišlo je do spopadov s policijo. Tudi streljalo se je. Več oseb je ranjenih. „Avanti“

poziva delavstvo, naj v znamenje protesta stopi v splošno stavko.

Revolucionarne manifestacije v Italiji Iz Milana je prišlo poročilo, da se je na Mazzinijevem grobu zbralo 60.000 delavcev, ki so v sprevedu odkorakali na prefekturo. Policija je ulice zaprla; prišlo je do spopadov. Mnogi je hotela prodreti do uredništva socialističnega „Avanti“-ja, da izrazi tam svoje simpatije. Prodrli je policijski kordon in je manifestirala za resolucijo.

Boji na Koroškem. 31. marca so nameravali Nemci večji napad na koroški fronti. Toda naše čete so pri Sv. Neži prehiteli napad s protinapadom v smeri proti Dobravi in so razkropile sovražne oddelke, 400—500 mož močne. Naši so dobili znaten plen in zajeli 12 sovražnikov. Mrtvih na naši strani ni bilo, ranjenih 9.

Ljudsko glasovanje v zasedenem ozemlju. „Večerni list“ poroča iz Žalega loga: Ljudje, ki prihajajo iz zasedenega ozemlja, pripovedujejo, da je italijanska vlada po Goriškem in tudi v nekaterih krajih zasedene Kranjske ter v Trstu pričela z ljudskim glasovanjem o pripadnosti posameznih krajev. Dosedanji uspeh glasovanja je za Italijane vseskozi neugoden. Ljudstvo je v celoti glasovalo proti Italiji in so celo mnogi Italijani oddali svoje glasove za Jugoslavijo.

Društvene vesti.

Gasilski dan v Ptuj. Dne 25. marca se je vršil v Narodnem domu v Ptuj ustanovni občni zbor Zveze gasilnih društev za ptujski okraj. Navzoče tovariše je pozdravil sklicatelj tov. Rogač. Nato je poročal tov. Pristovšek iz Žalca o ustanovitvi Jugoslovanske gasilske zveze v Ljubljani in organizaciji društev. G. dr. Fermevc pa je orisal važnost gasilnih društev v naši mladi državi. Nato se je izvolil sledeči odbor: Tovariš Fošnarić Martin, sv. Lovrenc na Dravskem polju, načelnik; Zorko Janez, Hajdina, namestnik; odborniki: Bele Jožef, Selinšek Franc, Žgeč Matija, Donaj Vid, Medved Jožef; namestniki: Planinšek Jožef in Kores Jožef. Zveza se imenuje „Gasilska župa ptujska pri sv. Lovrencu na Dravskem polju. Vsa gasilna društva okrajnega glavarstva Ptujja naj se obračajo na imenovano zvezo.

Shod železničarjev v Ptuj. V soboto, 29. sušca ob 6. uri zvečer so imeli železničarji ptujskega okraja shod v gostilni Vračko. Poslanec Kopač je poročal o spomenici železničarjev na vlado glede ureditve plač za vse vrste uslužbencev. Pohvalil je udeležence za tako mnogobrojno udeležbo ter jih pozval, naj ne prihajajo le takrat, ko gre za zvišanje plač, ampak tudi, ko se vrše zborovanja za izobrazbo in vzgojo. Prosti čas, ki so ga dosegli z Surnim delavnikom, naj porabljajo za svoje rodbine in za lastno izobrazbo, ne pa za obisk zakajenih gostilen. Le v izobrazbi je napredek posameznika in celote.

Javen shod IDS v Ptuj se vrši v nedeljo 13. t. m. ob 3. uri popoldne v veliki dvorani Narodnega doma. Poročal bo član narodnega predstavništva, g. prof. Voglar, ki se pripelje iz Belgrada. Razpravljal bo zlasti o agrarni reformi, o valutnem prašanju in o splošnem političnem položaju. Po shodu bo občni zbor krajevne organizacije v Ptuj. Shod bodi manifestacija za našo severno mejo. Zato vabimo k obilni udeležbi.

Drava avtomobilna družba v Ptuj. Dne 4. t. m. se je vršil v Ptuj sestanek interesentov za ustanovitev avtomobilne družbe, ki naj izvede avtomobilni promet na progah Celje-Maribor-Ptuj Sv. Lenart Radgona-Ljutomer-Ormož-Rog-Slatina. Sestanka so se udeležili kot zastopniki oblasti: komisar mesta Ptuj dr. Jurtela, okr. glavar dr. Pirkmaier in komisar okr. zastopa Miha Brenčič. Sestavil se je pod predsedstvom dr. Iv. Fermevca v Ptuj pripravljalni odbor Miha Brenčič, Ivan Vošnjak, dr. Bela Štuhec in dr. Milan Gorišek, ki naj stopi v zvezo z vlado in dožene, koliko je vlada na navede-

nih progah interesirana, ter se z njo sklene način skupne izvedbe vseh ali poedinih prog. Odbor vabi interesente, naj stopijo v njegov krog, da se kolikor mogoče pospeši izvedba načrtov in pridejo v poštev tudi interesi posameznih krajev.

Tiskovna zadruga v Ptuj. V Ptuj se je osnovala tiskovna zadruga. Zanimanje zanjo je živahno. Priglasila se je že kopa zadrugnikov. V kratkem bo ustanovni občni zbor. Pripravljalna dela vodi odbor, sestojč iz g. dr. Fermevca, dr. Šalamuna in gimn. uč. Sovrčeta, ki jih je izbrala krajevna organizacija JDS v Ptuj.

Dramatično društvo v Ptuj bo ponovilo v nedeljo, 6. t. m. uprizoritev Meškove Matere. Začetek ob treh popoldne. Okoličani, ne zamudite prilike, da vidite krasno delo dobro uprizorjeno!

Ptujski Sokol bo imel v soboto, 12. t. m. redno odborovo sejo ob 5ih popoldne v čitalnici. Odborniki — pozor!

Žensko društvo v Ptuj priredi 12. t. m. ob 5ih zvečer predavanje o zgodovini žene v domačem in javnem življenju pri antičnih narodih. Predava g. gimn. uč. Sovrčeta. Po predanju čajni večer. Cenjene dame se vljudno prosijo, da pošljejo od 5—6 ure v veliko dvorano Narodnega doma nekaj peciva.

Francoski tečaj se otvori v kratkem na gimnaziji. Prijaviti se je pri gimn. ravnateljstvu. Učnina 10 K na mesec.

Najnovejše vesti.

Naše zahteve pred mirovno konferenco. Genève, 2. aprila. („Slov. Narod.“) Naš poročevalec izve iz avtentičnega vira in sicer iz krogov pariške mirovne delegacije: **Trditve Nemcev, da je naša severna meja zlasti Maribor v opasnosti, je neresnična. Izven vsakega dvoma je, da ostane Maribor s širokim pasom nad Dravo Jugoslaviji.** Glede Celovca rešitev še ni padla, vendar pa je računati z veliko verjetnostjo, da pripade Celovec Jugoslaviji. Glede Beljaka intrigira Italija v prilog Nemcem, ker bi si preko Beljaka ohranila zvezo z nemškim zaledjem. Manj ugodne vesti vam morem poročati o zapadni meji. Nedvomno je pač, da ostane cela Dalmacija z vsemi otoki naša, skoro izključeno je, da postane Reka italijanska. Najverjetnejše je, da prisodi mirovna konferenca Reko nam, vendar ni izključeno, da bo internacionalizirana.

Usoda Prekmurja.

Ženeva, 1. aprila. Teritorialna komisija v Parizu pod predsedstvom Tardieuja spočetkoma ni bila za to, da Prekmurje pripade Jugoslaviji. Pozneje je bila komisiji predložena natančna etnografska meja proti Madžarski. Odločitev še ni padla.

Naša severna meja.

Ženeva, 1. aprila. Meje na Štajerskem sodelocene pravično za Jugoslavijo. Ameriška komisija je na Koroškem postavila kot mejo Karavanke, kakor so to zahtevali jugoslovanski delegati. Teritorialna pariška komisija je meje preložila na Dravo. Trenutno se vrši borba za Velikovec. Glede mej v zahodni Koroški je komisija sklenila izročiti odločitev svetu desetorice. Komisija meni, da je to vprašanje bistveni del jadranskega problema.

Mir bo kmalu sklenjen?

LDU Amsterdam, 2. aprila. (ČTU) „Allgemeen Handelsblad“ doznova iz Pariza, da je tja došla delegacija ameriškega kongresa, obstoječa iz 6 republikancev in 6 demokratov in imela z Wilsonom daljši razgovor. Delegacija je na vprašanje odgovorila, da ima od konferenčnega delovanja najboljši vtis. Večji del vprašanj, ki so predlagani mirovni konferenci, bo v najkrajšem času rešen tako, da bo mir kmalu sklenjen. Wilson je rekel, da je vprašanje odškodnine jako zamotana zadeva in da bo zaradi tega nastala zakasnitev.